

Alocar del Torrent Daniel

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent d'en Daniel
Alçada: 162

Coordenades:

Latitud: 41.5225
Longitud: 2.35665
UTM Est (X): 446323
UTM Nord (Y): 4596962

Classificació

Número de fitxa 08214 - 206
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: es va mig colgar durant les obres del col·lector.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 11/03/2015 - 01:00

Descripció

Alocar fragmentat situat en els marges, del Torrent Daniel, a proximitat del col·lector d'aigües. Fa uns anys aquest alocar era molt més continu i dens, però arran de diverses intervencions, la més importants de les

quals va ser la construcció del col·lector, l'han anat malmetent i actualment resten pocs peus d'aloc força esparsos.

L'alocar (*Vitex agnus-castus*) és una comunitat vegetal que creix a les ribes de les rieres i torrents més eixutes del litoral silícic català, on troba un clima suau i suficient humitat freàtica. Malgrat tot, les modificacions de les lleres, les transformacions del territori, fan que cada cop sigui menys abundant. L'aloc, de nom científic *Vitex agnus-castus*, és l'únic representant llenyós autòcton de la família de les verbenàcies present als Països Catalans.

És un arbust d'alçada compresa entre 1 i 3 metres, que esporàdicament pot arribar fins els 6 metres. Es caracteritza per tenir les fulles oposades (surten de la tija oposades dos a dos), amb un pecíol força llarg i són palmades (com una mà oberta). Les flors són d'un color blau lilós molt intens i es reuneixen en llargues espigues terminals molt vistoses a l'estiu. El fruit és una drupa globulosa de color negre vermellós, que recorda a un gra de pebre.

Observacions:

L'alocar és un hàbitat d'Interès Comunitari citat a la Directiva Hàbitats Europea (97/62/CEE).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

CORBERA, J.; FAIDELLA, L.; GUARDIOLA, M.; JOVER, M.; LLOBET, M.; MARCH, E.; SABATER, F. (2007). L'Aloc (*Vitex agnus-castus*) al Maresme: Distribució, abundància i amenaces a la seva conservació. Dins revista L'Atzavara, núm. 15. Pàgs. 175 a 182. Ed. Secció de Ciències Naturals del Museu de Mataró.

MONTSERRAT, PERE (1957). Flora de la cordillera litoral catalana (porción comprendida entre los ríos Besòs y Tordera). Ed. Collectanea Botanica, núm. 5. Pàgs. 297 a 351.

MARCH, Evarist; CORBERA, Jordi (2003). Els alocs de les rieres del Maresme. Un projecte per al seu estudi i conservació. Dins la revista Atzavara, núm. 11, pàgs. 103 a 108.

www.projectealocs.org

